

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/465**z dnia 30 marca 2020 r.****w sprawie środków nadzwyczajnych na rzecz organizacji producentów owoców i warzyw we włoskich regionach Emilia-Romania, Wenecja Euganejska, Trydent-Górna Adyga, Lombardia, Piemont i Friuli-Wenecja Julijska w związku ze szkodami wyrządzonymi w ich produkcji przez tarczówkę marmurkowatą (*Halyomorpha halys*)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 221 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Tarczówka marmurkowata (*Halyomorpha halys*) jest owadem pochodzącym z Azji, który został przypadkowo wprowadzony do Unii, w szczególności w następujących północnych regionach Włoch: Emilia-Romania, Wenecja Euganejska, Trydent-Górna Adyga, Lombardia, Piemont i Friuli-Wenecja Julijska („regiony występowania agrofaga”) poprzez handel międzynarodowy.
- (2) W 2019 r. tarczówka marmurkowata spowodowała poważne szkody w produkcji owoców i warzyw w regionach występowania agrofaga, atakując gruszki, brzoskwinie i nektaryny, jabłka, kiwi, czereśnie i morele. Spowodowane przez owada uszkodzenia sprawiają, że owoce i warzywa nie nadają się ani do spożycia, ani do przetwarzania. Szacuje się, że tylko w 2019 r. straty poniesione przez producentów owoców i warzyw spowodowane przez tarczówkę marmurkowatą w regionach występowania agrofaga osiągnęły poziom 500 mln EUR. W wyniku porażenia tarczówką marmurkowatą wiele organizacji producentów w regionach występowania agrofaga utraciło w 2019 r. znaczną część zbiorów owoców i warzyw lub nawet całe zbiory.
- (3) Tarczówka marmurkowata nie spełnia obecnie kryteriów agrofaga kwarantannowego dla Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 ⁽²⁾ i w związku z tym nie można wprowadzić środków zwalczania na poziomie Unii. Na obecnym etapie władze włoskie nie mogą zatem wprowadzić odpowiednich fitosanitarnych środków ochronnych.
- (4) Ponadto dostępne obecnie narzędzia w zakresie ochrony roślin, które umożliwiłyby skuteczną kontrolę tarczówki marmurkowatej, są ograniczone. Dopiero niedawno zezwolono na wprowadzenie we Włoszech – jako alternatywnego środka kontroli biologicznej – osy „samurajskiej” (*Trissolcus japonicus* i *Trissolcus mitsukurii*) będącej owadem antagonistycznym, jednak obecnie nie jest jasne, czy ta biologiczna metoda kontroli tarczówki marmurkowatej jest skuteczna.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).

- (5) Organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw w regionach występowania agrofaga wprowadziły środki zapobiegawcze (np. instalowanie sieci zabezpieczających i pułapek na owady) w celu uniknięcia szkód w uprawach. Pomimo podejmowanych wysiłków przedmiotowe organizacje producentów poniosły równocześnie wysokie koszty środków zapobiegawczych i straty produkcyjne, co ma istotny negatywny wpływ na wartość produkcji sprzedanej. Wpływa to na stabilność finansową organizacji producentów, a także na ich zdolność do wdrażania programów operacyjnych w kolejnych latach i do wprowadzania środków i podejmowania działań przeciwko porażeniom agrofagami. Ponadto zmniejszenie wartości produkcji sprzedanej utrudnia dostęp organizacji producentów do unijnej pomocy finansowej w sektorze owoców i warzyw. Zmniejszenie wartości produkcji sprzedanej może także doprowadzić do utraty uznania organizacji producentów z sektora owoców i warzyw w regionach występowania agrofaga, jeżeli wartość produkcji sprzedanej spadnie poniżej określonego w przepisach progu minimalnego.
- (6) Złożoność sytuacji w regionach występowania agrofaga wynikająca ze szkód w produkcji owoców i warzyw, znacznej utraty dochodów i niestabilności finansowej organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw w regionach występowania agrofaga oraz ich niezdolności do dalszego skutecznego wdrażania programów operacyjnych stanowią szczególnie problem w rozumieniu art. 221 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Tego szczególnego problemu nie można rozwiązać, stosując środki przyjęte na podstawie art. 219 lub art. 220 wspomnianego rozporządzenia, ponieważ nie jest on związany z istniejącym zakłóceniem na rynku lub bezpośrednim zagrożeniem wystąpienia takiego zakłócenia. Nie jest on także związany ze środkami zwalczania rozprzestrzeniania się chorób zwierząt bądź utratą zaufania konsumentów wynikającą z istnienia zagrożeń dla zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub roślin.
- (7) W związku z tym w celu rozwiązania tego szczególnego problemu niezbędne są środki nadzwyczajne mające na celu poprawę dostępu do funduszy wspólnego inwestowania i zwiększenie pułapów unijnej pomocy finansowej dla organizacji producentów w regionach występowania agrofaga. Takie środki zapewnią stabilność finansową i zwiększą odporność organizacji producentów oraz ich zdolność do radzenia sobie ze szkodami spowodowanymi przez tarczówkę marmurkową w regionach występowania agrofaga oraz do wdrożenia kolejnych środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym oraz zarządzania kryzysowego w tym zakresie.
- (8) Wykorzystanie funduszy wspólnego inwestowania jako środka zapobiegania sytuacjom kryzysowym oraz zarządzania kryzysowego przez przedmiotowe organizacje producentów w regionach występowania agrofaga ma na celu zmniejszenie szkód w produkcji owoców i warzyw oraz utraty dochodów. W związku z tym należy poprawić dostęp organizacji producentów z sektora owoców i warzyw w regionach występowania agrofaga do funduszy wspólnego inwestowania. Obecnie pomoc finansowa Unii obejmuje wyłącznie koszty administracyjne utworzenia funduszu wspólnego inwestowania oraz uzupełnienie funduszu wspólnego inwestowania po wypłaceniu rekompensaty członkom organizacji producentów, którzy doświadczyli poważnego spadku dochodów w wyniku niekorzystnych warunków rynkowych. W celu naprawienia szkód spowodowanych przez tarczówkę marmurkową w regionach występowania agrofaga pomoc finansowa Unii powinna obejmować również kapitał początkowy funduszu wspólnego inwestowania. Tego rodzaju pomoc finansowa Unii na poczet kapitału początkowego funduszu wspólnego inwestowania powinna być jednak przeznaczona na rekompensatę dochodów członków organizacji producentów, utraconych w związku ze szkodami spowodowanymi przez tarczówkę marmurkową.
- (9) Aby poprawić dostęp organizacji producentów do funduszy wspólnego inwestowania i innych środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego oraz aby zwiększyć stabilność finansową organizacji producentów z sektora owoców i warzyw w regionach występowania agrofaga, pułap pomocy finansowej Unii na środki zapobiegania i zarządzania kryzysowego w ramach programów operacyjnych organizacji producentów, wynoszący 4,6 % wartości sprzedanej zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, powinien zostać zwiększony o 0,4 % – do 5 % wartości produkcji sprzedanej. Jako że wyżej opisany szczególny problem nie dotyczy zrzeszeń organizacji producentów, podwyższenie pułapu określonego w art. 34 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nie jest konieczne.

- (10) W wyniku podwyższenia pułapu 4,6 % o 0,4 %, pułap pomocy finansowej Unii na rzecz środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego powinien osiągnąć poziom 0,9 % wartości produkcji sprzedanej tych organizacji producentów, zamiast obecnego poziomu 0,5 % wartości produkcji sprzedanej, określonego w art. 34 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Te dodatkowe 0,4 % wartości produkcji sprzedanej należy przeznaczyć na środki kontroli tarczówki marmurkowej. Jest to niezbędne, aby poprawić stabilność finansową organizacji producentów z sektora owoców i warzyw w regionach występowania agrofaga oraz zwiększyć ich odporność i zdolność do wdrożenia zatwierdzonych programów operacyjnych w kolejnych latach.
- (11) Ze względu na brak stabilności finansowej przedmiotowych organizacji producentów z sektora owoców i warzyw w regionach występowania agrofaga oraz ze względu na konieczność wdrożenia dodatkowych środków mających na celu kontrolę tarczówki marmurkowej, pułap unijnej pomocy finansowej w wysokości 50 %, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy zwiększyć do 60 % w odniesieniu do wszystkich środków w ramach programów operacyjnych mających na celu zwalczanie tarczówki marmurkowej w regionach występowania agrofaga.
- (12) Z uwagi na fakt, że programy operacyjne są realizowane w latach kalendarzowych, a obliczanie wartości produkcji sprzedanej, która determinuje kwotę unijnej pomocy finansowej, opiera się na poprzednim roku kalendarzowym, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (13) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od dnia 1 stycznia 2020 r. Jest to konieczne, biorąc pod uwagę fakt, że środki nadzwyczajne dotyczą poziomu i zakresu unijnej pomocy finansowej dla organizacji producentów, którzy ponieśli szkody w produkcji owoców i warzyw spowodowane przez tarczówkę marmurkową. Organizacje producentów muszą zacząć stosować te środki w swoich programach operacyjnych począwszy od stycznia 2020 r., aby móc w trybie pilnym zareagować na szkody w produkcji owoców i warzyw spowodowane przez tarczówkę marmurkową oraz zapewnić ciągłość swoich programów operacyjnych oraz swoją stabilność gospodarczą i rentowność już w 2020 r.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych – Produkty Ogrodnicze,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do uznanych organizacji producentów prowadzących działalność w regionach Emilia Romagna, Wenecja Euganejska, Trydent-Górna Adyga, Lombardia, Piemont i Friuli-Wenecja Julijska, których produkcja owoców i warzyw w 2019 r. została zakłócona przez tarczówkę marmurkową (*Halyomorpha halys*).

Artykuł 2

Środki nadzwyczajne mające na celu rozwiązanie szczególnego problemu organizacji producentów w regionach występowania agrofaga

1. Pomoc finansowa Unii na rzecz funduszy wspólnego inwestowania, o której mowa w art. 33 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, obejmuje również wsparcie na poczet kapitału początkowego funduszy wspólnego inwestowania. Przeznacza się ją na rekompensaty dla członków organizacji producentów za dochód utracony w związku ze szkodami wyrządzonymi w produkcji owoców i warzyw przez tarczówkę marmurkową (*Halyomorpha halys*) w regionach, o których mowa w art. 1.
2. Pułap 4,6 % wartości produkcji sprzedanej, o którym mowa w art. 34 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, zwiększa się o 0,4 %, a kwota odpowiadająca dodatkowym 0,4 % jest wykorzystywana na środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, których celem jest naprawienie szkód spowodowanych przez tarczówkę marmurkową (*Halyomorpha halys*) w regionach, o których mowa w art. 1.
3. Na wniosek organizacji producentów pułap 50 % unijnej pomocy finansowej, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, zwiększa się do 60 % w przypadku środków wymierzonych w tarczówkę marmurkową (*Halyomorpha halys*) w programach operacyjnych organizacji producentów prowadzących działalność w regionach, o których mowa w art. 1.

*Artykuł 3***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
